

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 5C/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316201234
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Lisá
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:8316201234.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Annou Lisou v právnej veci žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad. č. 4, Bratislava, IČO: 00 151 700 proti žalovanému v 1. rade: RED MILLS s.r.o. v likvidácii, Kopčianska 8-10, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 36 497 606 a žalovanému v 2. rade: O. Z., nar. XX. X. XXXX, O. XXX/XX, G. D. Y., zast. Mgr. Ivanom Chvostekom, advokátom, Štefánikova 17, Humenné, o zaplatenie 38.818,44 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobkyni 38.818,44 eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyni vo vzťahu k žalovanému v 1. rade súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Konanie voči žalovanému v 2. rade zastavuje.

Žalovanému v 2. rade vo vzťahu k žalobkyni súd priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobu podanou dňa 09.02.2016 žiadala zaviazať žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne 38.818,44 eur, ako aj náhradu trov konania v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoj žalobný návrh odôvodnila tým, že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. viedol žalovaný v 2. rade O. Z. nákladné motorové vozidlo značky L., EČV: C., ktorého držiteľom bol žalovaný v 1. rade, po štátnej ceste X/XX v smere od obce N. na mesto C., pričom pri odbočovaní vľavo na ul. O. v C. nedal prednosť v jazde oproti idúcemu motorovému vozidlu značky F. H. EČV: S., ktoré viedol vodič O. W. v smere z mesta C. na obec N., následkom čoho došlo medzi nimi k zrážke. Pri uvedenej dopravnej nehode došlo k zraneniu spolujazdca vodiča Z. - M. F., ako aj k zraneniu posádky vo vozidle značky F. H.. Z titulu uzatvoreného povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla značky L., EČV: C. u žalobcu na základe poistnej zmluvy č. XXXXX-XXXXX/XXXXX uhradila žalobkyňa z predmetnej poistnej udalosti za žalovaných ďalšiu škodu vo výške 89723,04 eur, a to poškodeným v celkovej výške 89.723,04 eur.

3. V trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom C. pod sp. zn. XT/XXX/XXXX na základe trestného rozkazu zo dňa XX.XX.XXXX bol žalovaný v 2. rade uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa §157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák., prečinu ublíženia na zdraví podľa §158 Tr. zák. z dôvodu, že hore uvedeným spôsobom inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a

spáchal čin závažnejším spôsobom konania a porušil tiež dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona. V tomto konaní bolo zistené, že vodič žalovaný v 2. rade, ktorý viedol toto vozidlo, mal v čase nehody hladinu alkoholu najmenej 0,24 mg/l v dychu.

4. Žalobkyňa poukázala na to, že v súlade s ustanovením §12 Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má poisťovateľ proti poistenému nárok na náhradu poisteného plnenia, alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil práve z dôvodu, že mal vodič motorového vozidla požitý alkoholický nápoj a tento postih v tomto konaní uplatnil voči žalovaným v 1. a 2. rade vo výške 50% zo sumy 89723,04 eur, t.j. 44.861,53 eur, z ktorej sumy už bola žalobkyni uhradená suma 6043,09 eur, preto zostatok pohľadávky vo výške 38.818,44 eur, ktorý nebol uhradený, je predmetom tohto konania. Žalobkyňa žiadala vo veci rozhodnúť vydaním platobného rozkazu. Okresný súd C. vo veci rozhodol vydaním platobného rozkazu dňa 16.03.2016.

5. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný v 2. rade odpor, v ktorom neuznával nárok žalobkyne voči nemu. Žiadal ho v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu, že vo veci nie je pasívne vecne legitimovaný. Taktiež vzniesol námietku premlčania nároku žalobkyne na náhradu škody v zmysle §106 ods. 1 O.z. Žalovaný v 2. vyjadril názor, že v tomto konaní má zodpovednosť jeho zamestnávateľ v zmysle pracovno-právnych predpisov a z tohto dôvodu, ako aj z dôvodu premlčania žiadal nárok žalobkyne v celom rozsahu zamietnuť.

6. Voči platobnému rozkazu podal odpor aj žalovaný v 1. rade. Zároveň vzniesol tak isto námietku premlčania a podal aj návrh na prerušenie konania v zmysle §109 ods. 2 písm. c) O.s.p., kedy poukazoval na to, že pred Okresným súdom C.É. sa vedie konanie pod sp. zn. 17C/222/2013, kde sa rieši otázka zásadného významu pre toto konanie a to najmä, či žalovaný v 2. rade bol, alebo nebol v čase poistnej udalosti zamestnancom žalovaného v 1. rade, a teda či žalovaný v 1. rade zodpovedá, alebo nezodpovedá za škodu spôsobenú žalovaným v 2. rade.

7. Obsahom odporu bola teda námietka premlčania pohľadávky uplatnenej v tomto konaní, ale aj nesúhlas so žalobou z dôvodu, že podľa žalovaného v 1. rade môže žalobkyňa uplatňovať nárok na náhradu poistného plnenia len voči vodičovi O. Z. z dôvodu, že spôsobil škodu úmyselne, alebo viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, čo vyplýva z článku XIII., bod 2, písm. a) Všeobecných poistných podmienok. Žalovaný v 1. rade škodu nespôsobil, auto mal poistené a predložil aj čestné prehlásenie zo dňa 23.08.2013, ktorým chcel preukázať to, že žalovaný v 1. rade nemal žiadnu vedomosť o tom, že žalovaný v 2. rade bol v čase odovzdania vozidla pod vplyvom alkoholu, a teda nespĺňa podmienky na vedenie motorového vozidla podľa osobitného predpisu zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke. Pokiaľ ide o námietku premlčania, žalovaný v 1. rade vo svojom odpore uviedol, že žalobkyňa podaním zo dňa 10.04.2012 vyzvala žalovaného v 1. rade zaplatiť jej sumu 15.334,40 eur, čo predstavuje 50% zo sumy 30.668,80 eur odôvodňujúc to tým, že žalobkyňa dňa 05.04.2012 uhradila poškodeným z titulu uzatvoreného povinného zmluvného poistenia poistné v tejto výške a teda požaduje od neho náhradu - polovicu zaplatenej sumy. Podľa žalovaného v 1. rade premlčacia lehota na uplatnenie nároku zo strany žalobkyne začala plynúť dňa 06.04.2012, teda deň po úhrade tohto poistného a skončila 06.04.2015, a keďže žaloba bola podaná až dňa 09.02.2016, bola podaná po uplynutí premlčacej doby, tento nárok premlčaný nie je možné priznať. Zároveň sa v odpore uvádza, že tvrdenie, že žalovaný doposiaľ uhradil sumu 6043,09 eur nezodpovedá pravde, pretože žalovaný uhradil žalobkyni celkovú sumu 8125,09 eur, ktorých vrátenia sa domáha protižalobou v konaní vedenom pred Okresným súdom C. sp. značky 17C/222/2013.

8. Po podaní odporu aj žalobkyňa navrhla prerušiť toto konanie do právoplatného skončenia konania vo veci sp. zn. 17C/222/2013, na základe čoho súd uznesením č. k. 5C/53/2016-196 zo dňa 12.01.2017 konanie vo veci prerušil v súlade so žiadosťou oboch strán. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.01.2017. V konaní pokračoval po právoplatnom skončení tohto konania. Vykonaným dokazovaním, oboznámením sa s obsahom trestného spisu Okresného súdu C. XT/XXX/XXXX, spisu Okresného súdu C. sp. značky 17C/222/2013, výsluchom žalobkyne a listinných dôkazov zistil súd tento skutkový stav: po právoplatnom skončení konania vedenom pod sp. zn. 17C/222/2013 žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 18.03.2019 zobrala žalobu voči žalovanému v 2. rade v celom rozsahu späť a žiadala, aby súd konanie voči nemu zastavil. Súd mal za to, že k späťvzatiu žaloby došlo pred začatím prvého pojednávania, keďže konanie vo veci bolo prerušené, ktorú skutočnosť oznámil právnenému zástupcovi žalovaného v 2. rade. Ďalej pokračoval v konaní len so žalovaným v 1. rade. Z pripojeného spisu

Okresného súdu C. č. k. 1T/153/2011 bolo zistené, že žalovaný v 2. rade O. Z. bol uznaný trestným rozkazom za vinného z dôvodu, že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. viedol s hladinou najmenej 0,24 mg/l alkoholu v dychu nákladné motorové vozidlo značky L. XXCXX EČV: C.-XXXBE, ktorého vlastníkom je spoločnosť RED MILLS, s.r.o., C., teda žalovaný v 2. rade, pričom pritom nedal pri odbočovaní vľavo na ul. O. v C. prednosť protiidúcemu motorovému vozidlu značky F. H., EČV: S., ktoré v tom čase viedol O. W. v smere z mesta C. do obce N. po uvedenej ceste, následkom čoho došlo k zrážke medzi uvedenými vozidlami, a pri ktorej spolujazdec vodiča vozidla L. M. F. utrpel zranenia s dobou liečenia 30 dní, vodič vozidla F. H. O. W. utrpel otras mozgu ľahkého stupňa a iné zranenia, ktoré si vyžiadali dobou liečenia 10-14 dní, spolujazdec F. F. H. utrpel tak isto zranenia s dobou liečenia 35 dní, G. H. utrpela zranenia s dobou liečby 112 - 140 dní, G. H. utrpel pohmoždenie mozgu a iné zranenia s dobou liečenia 70-84 dní, G. H. utrpela ďalšie zranenia s dobou liečenia 70 - 84 dní a V. H. zranenia s dobou liečby 21 dní. Teda žalovaný v 2. rade inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, spáchal čin závažnejším spôsobom, porušil dôležitú povinnosť uloženú podľa zákona, čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa §157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a prečin ublíženia na zdraví podľa §158 Tr. zák., za čo bol odsúdený podľa §157 ods. 2 s použitím §36 písm. a), §37 písm. l), §37 písm. h), §38 ods. 2, §41 ods. 1 Tr. zák. na úhrný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 rokov. Zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 3 rokov a poškodené strany boli odkázaní so svojimi nárokmi na náhradu škody na konanie občiansko-právne. Trestný rozkaz sa stal právoplatným dňa 02.12.2011.

9. Z pripojeného spisu Okresného súdu C. XXC/XXX/XXXX súd zistil, že žalobca v tomto konaní podal žalobu dňa 11.01.2013 proti žalovanému RED MILLS, s.r.o. v 1. rade a vodičovi, ktorý viedol motorové vozidlo O. Z. v 2. rade o zaplatenie 3707,79 eur. Išlo o škodu na zdraví, ktorú vyplatila poisťovňa ako poisťovateľ motorového vozidla, ktorým bola škoda spôsobená značky L. EČV: C., pričom svoj nárok odôvodnila žalobkyňa ustanovením §4, §12 Zákona 381/2001 Z. z. a domáhala sa teda náhrady toho, čo vyplatila poškodením vo výške 3707,79 eur. V tomto konaní si žalovaný v 1. rade uplatnil voči žalobkyni vzájomný návrh na zaplatenie 8125,09 eur s prísl. z titulu, že túto škodu už uhradil žalobkyni v súvislosti s touto trestnou činnosťou žalovaného v 2. rade, pričom však zodpovednosť je u vodiča, ktorý viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, a preto žiadal vrátenie tejto sumy od žalobkyne späť.

10. V konaní 17C/222/2013 so žalobou nesúhlasili tak žalovaný v 1. rade, ktorý bol toho názoru, že zodpovednosť za škodu nesie vodič motorového vozidla a nesúhlasil ani žalovaný v 2. rade, ktorý poukazoval na to, že so žalovaným v 1. rade mal uzavretú dohodu o pracovnej činnosti dňa XX.XX.XXXX, pričom k nehode došlo pri vykonaní pracovných povinností, a preto podľa žalovaného v 2. rade zodpovednosť za škodu je na žalovanom v 1. rade. Okresný súd C. rozhodol v tejto veci rozsudkom č. k. 17C/222/2013-336 zo dňa 18.10.2017 tak, že zaviazal žalovaného v 1. rade zaplatiť žalobkyni 3707,79 eur spolu s 8,75% úrokom z omeškania ročne od 02.02.2013 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75% ročne zo sumy 3707,79 eur od 11.01.2013 do 01.02.2013 voči žalovanému v 1. rade zamietol. Súd žalobu voči žalovanému v 2. rade, teda vodičovi motorového vozidla zamietol v celom rozsahu. Zamietol aj vzájomný návrh žalovaného v 1. rade voči žalobkyni na zaplatenie sumy 8125,09 eur s prísl. Priznal žalobcovi náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v 1. rade v rozsahu 100% a priznal žalovanému v 2. rade náhradu trov konania vo vzťahu k žalobcovi v rozsahu 100%. Po vydaní rozsudku bolo vydané opravné uznesenie č. k. 17C/222/2013-334 zo dňa 16.11.2017, ktorým bol opravený rozsudok Okresného súdu C. zo dňa 18.10.2017 v časti č. k. na správne znenie 17C/222/2013-239. Uznesenie opravné nadobudlo právoplatnosť dňa 17.12.2018. Ďalším opravným uznesením zo dňa 28.11.2017 č. k. 17C/222/2013-342 bolo opravené označenie žalovaného v 1. rade v citovanom rozsudku zo dňa 18.10.2017 tak, že žalovaný je správne označený RED MILLS, s.r.o., Jasenovská 2770, 06601 Humenné, IČO: 36497606 a žalovaný v 2. rade O. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, G. D. Y.. Toto opravné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.12.2018. Proti rozsudku Okresného súdu C. bolo podané odvolanie žalobcu a žalovaného v 1. rade, o ktorom rozhodoval Krajský súd v A. rozsudkom č. k. 5Co/6/2018 zo dňa 29.11.2018, ktorý rozsudok Okresného súdu C. spolu v spojení s opravnými uzneseniami potvrdil okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti voči žalovanému v 1. rade s upresnením, že o výške priznanej náhrady trov prvoinštančného konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

11. Tak prvostupňový súd, ako aj Krajský súd v A. mali vykonaným dokazovaním za preukázané, že žalovaný v 2. rade v čase vzniku škodovej udalosti, t.j. 11.08.2011 bol zamestnancom žalovaného v 2. rade a plnil si iba pracovné povinnosti, čo vyplýva z originálu dohody o pracovnej činnosti, z registračného listu fyzickej osoby, ale aj hlásenia Sociálnej poisťovne a týmito dôkazmi je vyvrátená vierohodnosť dohody o pracovnej činnosti vo forme fotokópie, ktorá mala osvedčovať vznik pracovného pomeru až ku dňu 12.08.2011. Zodpovednosť žalovaného bola odôvodnená ustanoveniami §427 a násl. Občianskeho zákonníka, keďže bol prevádzkovateľom motorového vozidla a z tohto dôvodu, keďže bola preukázaná aj zodpovednosť žalovaného v 1. rade, bol vzájomný návrh žalovaného v 1. rade zamietnutý. Súčasťou tohto spisu je aj vyhlásenie žalovaného v 1. rade o uznaní dlhu na č.l. 54 spisu 17C/222/2013, z ktorého vyplýva, že M. V., konateľ žalovaného v 1. rade uznal dlh vo vzťahu k žalobkyni vo výške 15.334,40 eur ako dlh za škodu, ktorú spôsobil dňa 11.08.2011 žalovaný v 2. rade a zaviazal ju uhrádzať v 23 splátkach po 640 eur, a 24-tú splátku vo výške 614,40 eur s tým, že k vyhláseniu o uznaní dlhu došlo dňa 07.06.2012. Okresný súd C. uzavrel, že podľa názoru súdu z vyhlásenia o uznaní dlhu vyplýva, že toto vykonal M. V. ako konateľ žalovaného v 1. rade, nie ako fyzická osoba, o čom svedčí aj pečiatka žalovaného, ale aj to, že v nasledujúcom období žalovaný v 1. rade vykonal úhrady na účet žalobcu a to vo výške uplatnenej vo vzájomnom návrhu, t.j. 8125,09 eur.

12. Výzvou na plnenie doručenou žalobcovi dňa 13.03.2012 si uplatnili nároky titulom bolestného poškodení G. H., G. H. a G. H., predložením posudkov o bolestnom, na základe ktorých žalobkyňa ich uplatnené a preukázané nároky titulom bolestného vysporiadala nasledovne:

- poškodená G. H. - na základe posudku o bolestnom zo dňa XX.XX.XXXX v ktorom bolo bodové ohodnotenie za bolesť stanovené na 837,50 bodov, čo pri hodnote bodu 15,38 Eur/ bod činí sumu 12.880,75 Eur, z toho bolo žalobcom dňa 10.04.2012 uhradených 8.244 Eur,
- poškodený G. H. - na základe posudku o bolestnom zo dňa XX.XX.XXXX v ktorom bolo bodové ohodnotenie za bolesť stanovené na 1.227,50 bodov, čo pri hodnote bodu 15,38 Eur/ bod činí sumu 18.878,95 Eur, z toho bolo žalobcom dňa 10.04.2012 uhradených 14.857,60 Eur,
- poškodená G. H. - na základe posudku o bolestnom zo dňa XX.XX.XXXX v ktorom bolo bodové ohodnotenie za bolesť stanovené na 720 bodov, čo pri hodnote bodu 15,38 Eur/ bod činí sumu 11.073,60 Eur, z toho bolo žalobcom dňa 10.04.2012 uhradených 7.567,20 Eur,

t.j. poškodeným tak bola poukázaná náhrada za bolestné v celkovej výške 30.668,80 Eur, o čom bol písomne informovaný tak zástupca poškodených JUDr. N. listom zo dňa 04.04.2012 ako aj žalovaný listom zo dňa 10.04.2012. (príloha č. 5 až 11 žaloby).

13. Zároveň žalobkyňa žalovaného listom zo dňa 10.04.2012 vyzvala na náhradu súm z tohto vyplateného plnenia, a to v zmysle ustanovenia § 12 ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z., a to vo výške 15.334,- Eur (t.j. 50% zo sumy 30.668,- Eur) (príloha č. 12 žaloby).

14. Žiadosťou doručenou žalobcovi dňa 07.05.2012 žalovaný zastúpený konateľom M. V., požiadal o možnosť úhrady pohľadávky v splátkach.

15. V snahe vec mimosúdne vysporiadať žalobca zaslal žalovanému list, ktorým súhlasil s úhradou dlžnej sumy formou splátok a zároveň zaslal žalovanému Vyhlásenie o uznaní dlhu.

16. Žalovaný dňa 07.06.2012 pohľadávku žalobcu vo výške 15.334,40 Eur čo do základu i výšky uznal (č.l. 54 spisu Okresného súdu C. 17C/222/2013) a na základe uznanej pohľadávky vo výške 15.334,- Eur započal s jej splácaním, pričom žalobca eviduje nasledovné platby:

- dňa 15.06.2012 sumu 797,20 Eur
- dňa 11.07.2012 sumu 1.405,89 Eur,
- dňa 16.08.2012 sumu 640,- Eur,
- dňa 14.09.2012 sumu 640,- Eur,
- dňa 18.10.2012 sumu 640,- Eur,
- dňa 16.11.2012 sumu 640,- Eur,
- dňa 12.12.2012 sumu 640,- Eur,
- dňa 10.01.2013 sumu 640,- Eur.

Celkom žalovaný takto na základe podpísaného vyhlásenia o uznaní dlhu uhradil žalobcovi sumu 6.043,09 Eur. To znamená, že z predmetného žalovaným uznaného nároku žalobcu zostala neuhradená pohľadávka vo výške 9.291,31 Eur.

17. Následne žalobca dňa 09.04.2013 usporiadal z predmetnej poistnej udalosti ďalšie nároky na náhradu škody, ktoré boli uplatnené a preukázané zo strany poškodených, a to zo strany:

- DÔVERA zdravotná poisťovňa a.s., náhradu vynaložených liečebných nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poistencovi O. W., vo výške 638,91 Eur.

- DÔVERA zdravotná poisťovňa a.s., náhradu vynaložených liečebných nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poistencovi G. H., vo výške 2.459,06 Eur, (č. I. 17-21 žaloby).

- DÔVERA zdravotná poisťovňa a.s., náhradu vynaložených liečebných nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poistencovi G. H., vo výške 2.390,81 Eur, (príloha č. 22 -26 žaloby)

- DÔVERA zdravotná poisťovňa a.s., náhradu vynaložených liečebných nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť poistencovi G. H., vo výške 8.136,06 Eur, (príloha č. 27 - 32 žaloby)

t.j. celkom v sume 13.624,84 Eur.

18. O poskytnutom plnení bola poškodená DÔVERA zdravotná poisťovňa a.s. ako aj žalovaný informovaný listom zo dňa 08.04.2013. (príloha č. 33 - 39 žaloby).

19. Dňa 08.04.2013 a opakovane dňa 23.05.2013 vyzval žalobca žalovaného na náhradu 50% z týchto vyplatených náhrad, t.j. sumy 6.812,43 Eur (50% z 13.624,84 Eur). Výzvu zo dňa 23.05.2013 žalovaný prevzal dňa 30.05.2013 (príloha č. 40 - 42 žaloby).

20. Ďalšou výzvou na plnenie doručenu žalobcovi dňa 02.08.2013 si uplatnili nároky titulom sťaženia spoločenského uplatnenia poškodení G. H., G. H. a F. H., predložením posudkov o sťažení spoločenského uplatnenia, na základe ktorých žalobkyňa ich uplatnené a preukázané nároky titulom SSU vysporiadala nasledovne:

- poškodený G. H. - na základe posudku o SSU zo dňa 22.07.2013, v ktorom bolo bodové ohodnotenie za SSU stanovené na 1.730 bodov, čo pri hodnote bodu 15,72 Eur/ bod činí sumu 27.195,60 Eur, z toho bolo žalobcom uhradených za 1.230 bodov á 15,72 Eur/bod t.j. suma 15.468,80 Eur, uhradené dňa 15.08.2013 (príloha č. 44, 45, 46, 56, 57, 58, 59 žaloby)

- poškodená G. H. - na základe posudku o SSU zo dňa 22.07.2013, v ktorom bolo bodové ohodnotenie za SSU stanovené na 500 bodov, čo pri hodnote bodu 15,72 Eur/ bod činí sumu 7.860 Eur, uvedená suma 7.860,- Eur bolo žalobcom uhradená dňa 12.08.2013, (príloha 44, 47, 48, 49, 50 žaloby),

t.j. poškodeným bola poukázaná náhrada za SSU v celkovej výške 23.328,80 Eur, o čom bol písomne informovaný tak zástupca poškodených JUDr. N. listom zo dňa 09.08.2013 a 14.08.2013 ako aj žalovaný listami z toho istého dňa (príloha č. 50, 53, 54, 56, 58, 59 žaloby).

21. Následne žalobkyňa žalovaného listom zo dňa 12.08.2013 vyzvala na náhradu súm z plnenia vyplateného vo výške 7.860,- Eur, a to v rozsahu 50% t.j. vo výške 3.930 eur (príloha č. 55 žaloby) a dňa 19.08.2013 žalobkyňa žalovaného vyzvala na náhradu súm z plnenia vyplateného výške 15.468,80 eur, a to tiež v rozsahu 50% t.j. vo výške 7.734,40 Eur. (príloha č. 60 žaloby).

22. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobkyňa u žalovaného uplatnila celkovo nárok na náhradu súm vyplateného plnenia, a to celkom vo výške 44.861,53 Eur (celkové vyplatené plnenie, ktoré je predmetom tohto konania v sume 89.723,06 Eur), pričom žalovaný doposiaľ uhradil sumu 6.043,09 Eur, a nezaplatená zostala pohľadávka vo výške 38.818,44 Eur, ktorá je predmetom tohto konania a na zaplatení ktorej trvala v celom rozsahu.

23. Pokiaľ žalovaný v podanom odpore vzniesol námietku premlčania žalobou uplatneného nároku, žalobkyňa vznesenú námietku premlčania považuje za nedôvodnú, poukazujúc na už vyššie uvedené, z ktorého je zrejmé, že nároky žalobcu boli na súde uplatnené riadne a včas v súlade s ustanoveniami §101 a 110 Občianskeho zákonníka.

24. Nedôvodná je i námietka žalovaného o tom, že žalobca nesprávne odpočítal žalovaným vykonané úhrady, o čom žalovaný predložil súdu dôkazy - bankové výpisy o vykonaných úhradách v prospech žalobcu v celkovej sume 8.125,09 Eur.

25. Žalobkyňa nerozporovala to, že žalovaný jej uvedenú sumu uhradil, avšak táto suma sa rovná postihovému nároku aj z dovedy vyplatených náhrad žalobcom a výšku nároku, ktorá je predmetom tohto konania ovplyvňuje len čiastočne, a to tak ako to bolo žalobcom pri podaní žaloby už zohľadnené.

Sumy uhradené žalovaným dňa 05.01.2012 vo výške 1.020,- Eur a dňa 04.04.2012 vo výške 1.062,- Eur, sa netýkajú nároku, ktorý je predmetom tohto konania. Uvedené je zrejmé jednak z toho, že sa táto úhrada týkala nárokov, ktoré nie sú predmetom tohto konania ako aj z dátumového vymedzenia platieb. Tieto dve úhrady v celkovej sume 2.082,- Eur sa týkali škody na motorovom vozidle poškodeného a škody titulom bolestného poškodených V. H., F. H. a O. W., ktoré boli vysporiadané takto: Po vykonaní obhliadky poškodeného motorového vozidla a vyčíslení výšky škody vzniklej na tomto vozidle v súlade s ustanovením § 442 a nasl. Občianskeho zákonníka, žalobca dňa 18.10.2011 poukázal na adresu poškodeného W. B. náhradu škody za motorové vozidlo vo výške 2.040,- Eur. O výške poukázaného plnenia žalobkyňa písomne informovala tak samotného poškodeného, ako aj poisteného - spoločnosť RED MILLS s.r.o. Zároveň listom zo dňa 18.10.2011 voči žalovanému uplatnili nárok na náhradu súm vyplateného poistného plnenia z dôvodu škody spôsobenej pod vplyvom návykovej látky, a to vo výške 50% z vyplateného plnenia 2.040,- Eur, t.j. sumu 1.020,- Eur. Vzhľadom na to, že žalovaný na výzvu v stanovenej lehote nereagoval, listom zo dňa 27.12.2011 žalobkyňa ho písomne upozornila na to, že neevviduje úhradu pohľadávky, pričom žalovaný upozornenie prevzal dňa 03.01.2012 a následne dňa 05.01.2012 pohľadávku vo výške 1.020,- Eur uhradil na účet žalobcu.

26. Potom na základe nárokov uplatnených poškodenými V. H., F. H. a O. W., zastúpených JUDr. F. N., dňa 20.01.2012 vysporiadala žalobkyňa nároky týchto poškodených titulom bolestného v celkovej výške 2.124,- Eur, a o tejto skutočnosti t.j. o plnení informovala aj žalovaného. Listom zo dňa 23.01.2012 žalobkyňa žalovaného vyzvala na náhradu vyplateného poistného plnenia vo výške 50% zo sumy 2.124,- Eur, t.j. sumy 1.062,- Eur. Keďže žalovaný na výzvu nereagoval, listom zo dňa 19.03.2012 žalobkyňa ho upozornila, že neevviduje úhradu tejto časti pohľadávky, čo žalovaný prevzal dňa 22.03.2012. (príloha č. 19 až 21 tohto podania). Žalovaný pohľadávku vo výške 1.062,- Eur uhradil na účet žalobcu dňa 04.04.2012. (príloha č. 22 tohto podania).

27. V prvom rade sa súd musel vyporiadať s námietkou premičania, ktorú vzniesol žalovaný v tomto konaní, keď poukazoval na to, že nároky na náhradu poistného plnenia, ktoré za poisteného vyplatila žalobkyňa, sú premičané. Súd vyhodnotil túto námietku žalovaného v prvom rade ako neopodstatnenú a nedôvodnú a to z týchto dôvodov: ako vyplýva z vykonaného dokazovania, žalobkyňa uplatňovala voči žalovanému náhradu vyplateného poistného, ktoré postupne všetkým poškodeným vyplácala a od ktorého nasledujúceho dňa po vyplatení toho - ktorého nároku začala plynúť aj 3-ročná premičacia lehota podľa §101 O. z., podľa ktorého pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premičacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý krát.

28. Podľa § 110 ods. 1 O. z., ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premičuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premičuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premičacia doba od uplynutia tejto lehoty.

29. Rovnaká premičacia doba platí aj pre jednotlivé splátky, na ktoré bolo plnenie v rozhodnutí, alebo v uznaní práva rozložené. Premičacia doba sa pri jednotlivých splátkach začína odo dňa ich zročnosti. Ak sa nesplnením niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§565), začne plynúť 10-ročná premičacia doba od zročnosti nesplnenej splátky.

30. Po poistnej udalosti a výzve žalobkyne na žalovaného v 1. rade, aby uhradil vyplatené poistné poškodeným, ktoré boli vyplatené poškodeným G. H. dňa 10.04.2012 suma 8244 eur, poškodenému G. H. bolo dňa 10.04.2012 uhradených 14.857,60 eur a G. H. bolo dňa 10.04.2012 uhradených 7567,20 eur. Spolu táto suma činí 30.668,80 eur, z čoho ešte pred podaním žaloby bol na zaplatenie tejto sumy vyzvaný žalovaný v 1. rade výzvou zo strany žalobkyne, aby sumu 15.334 eur, t.j. 50% zaplatil. Jedine tieto nároky boli vyplatené žalobkyňou ešte v roku 2012 a z tohto dôvodu pokiaľ by nedošlo k uznaniu dlhu zo strany žalovaného v 1. rade, neboli by možné v tomto konaní na základe vznesenej námietky premičania tieto nároky priznať. Súd sa však oboznámil s uznaním dlhu, ktorý tvorí listinný dôkaz v tomto konaní, tvorí aj súčasť spisu Okresného súdu C. sp. zn. 17C/222/2013, ktoré vyhlásenie o uznaní dlhu podpísal dňa 07.06.2012 konateľ žalovaného v 1. rade. Z tohto vyhlásenia o uznaní dlhu vyplýva, že M. V. - konateľ žalovaného v 1. rade uznal dlh vo výške 15.334,40 eur vo vzťahu k žalobcovi za škodu, ktorú spôsobil dňa 11.08.2011 žalovaný v 2. rade motorovým vozidlom s EČV: C. a zaviazal sa uhradiť túto sumu v 23-och splátkach po 640 eur a 24-tú splátku vo výške 614,40 eur s tým, že k vyhláseniu o uznaní dlhu došlo dňa 07.06.2012 a v dolnej časti je nečitateľný podpis a pečiatka spoločnosti žalovaného v 1.

rade. Na základe tohto uznania dlhu žalovaný v 1. rade začal aj uhrádzať jednotlivé splátky, a to tak, že z tejto uznanej sumy vyplatil 6043,09 eur, poslednú splátku dňa 10.01.2013 a zvyšok 9291,31 eur už nezaplatil. Súd mal za to, že celá táto suma, ktorá bola uznaná 15.334 eur sa premlčuje v 10-ročnej lehote od uznania dlhu, a preto napriek tomu, že poistné plnenie bolo vyplatené ešte v roku 2012, nie je nárok poisťovne na vrátenie časti tohto vyplateného poistného plnenia premlčaný.

31. Pokiaľ ide o ďalšie nároky a na vznesenú námietku premlčania mal súd za to, že prvé plnenie z ďalších nárokov uplatnených v tomto konaní bolo uhradené zo strany žalobkyne 09.04.2013 s pokynom na úhradu 08.04., kedy bola doručená žalovanému v 1. rade aj výzva na zaplatenie polovice tohto plnenia. Čiže bolo to už uplatnené v 3-ročnej premlčacej lehote, keďže žaloba bola podaná vo februári 2016 a úhrada bola vykonaná v apríli 2013. Všetky ďalšie platby tak, ako ich prezentovala a podokladovala zástupkyňa žalobkyne, boli už uhrádzané po tomto dátume následne v auguste 2013, čo znamená, že žalobkyňa preukázala nárok na jej náhradu všetkými listinnými dôkazmi a to tak, akým spôsobom ich vysporiadala, z čoho pozostávajú, aj akú sumu uhradila poškodeným s tým, že požadovala v tomto konaní zaplatenie polovice náhrady vyplatených súm z dôvodu, že vodič ako zamestnanec žalovaného mal pri dopravnej nehode, kedy riadil motorové vozidlo, požitý alkoholické nápoje.

32. Z pripojeného spisu Okresného súdu Humenné 17C/222/2013, a to aj rozsudku č. k. 17C/222/2013-329 z 18.10.2017 v spojení s opravnými uzneseniami zo dňa 16.11.2017 a 28.11.2017 a rozsudku Krajského súdu v Prešove 5Co/6/2018 zo dňa 29.11.2018 mal súd za preukázané, že žalovaný v 2. rade, ktorý bol vodičom pri dopravnej nehode, v čase vzniku škodovej udalosti, t.j. 11.08.2011 bol zamestnancom žalovaného v 1. rade a plnil si iba pracovné povinnosti. Toto bolo nepochybne zistené z originálu dohody o pracovnej činnosti, z registračného listu FO a hlásenie Sociálnej poisťovne, a bola teda vyvrátená vierohodnosť dohody o pracovnej činnosti vo forme fotokópie, ktorá mala osvedčovať vznik pracovného pomeru až ku dňu 12.08.2011. Žalovaný v 1. rade zodpovedá za škodu podľa §427 a násl. Občianskeho zákonníka ako prevádzkovateľ motorového vozidla a to za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla. Žalovaný v 2. rade ako vodič zodpovedá podľa §420 O. z. za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti zodpovednosť prevádzateľa vozidla za škodu spôsobenú jeho prevádzkou nevylučuje zodpovednosť vodiča vozidla za škodu spôsobenú pri rovnakej škodovej udalosti porušením právnej povinnosti podľa §420 ods. 1 O. z. Zodpovednosť žalovaného v 2. rade však v danom prípade neprichádza do úvahy, len v jednom prípade, keď v čase škodovej udalosti riadil vozidlo prevádzkované jeho zamestnancom v súvislosti s plnením pracovných povinností, pretože podľa §420 ods. 2 O. z. v tomto prípade za škodu zodpovedá zamestnávateľ. Zodpovednosť podľa ustanovenia §420 ods. 2 O. z. je daná na strane právnickej osoby v tých prípadoch, keď škodca je voči nej v takomto právnom vzťahu, že je na mieste stanovenie tejto zodpovednosti miesto samotného škodcu, ktorý škodu spôsobil pri jej činnosti, na ktorú bol použitý. Pôjde tu o akúkoľvek takú činnosť, ktorá spadá do pôsobnosti právnickej osoby z hľadiska vecného, miestneho a časového. Musí ísť o vnútorný, účelový vzťah činnosti právnickej osoby, ktorá túto činnosť vyvíja, a nie o činnosť, ktorou by konajúca osoba sledovala svoj osobný záujem. Len v prípade, že konanie osoby, ktorá škodu spôsobila, nemožno považovať za činnosť právnickej osoby, na ktorú bola konajúca osoba použitá. Išlo by o vybočenie z tejto činnosti exces, a v takomto prípade by potom bola daná priama zodpovednosť tejto osoby. Ale v prejednávanej veci o takýto prípad bezpochyby nešlo, čo konštatovali sudy v týchto hore citovaných rozhodnutiach. Na základe zistenia, že nárok uplatnený žalobkyňou v tomto konaní nie je premlčaný, ale aj toho, že zodpovednosť za plnenie poskytnuté poškodeným je na žalovanom v 1. rade, ktorý zodpovedá namiesto vodiča, súd považoval žalobu za dôvodnú.

33. Podľa §12 ods. 1 písm. a) Zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má poisťovateľ proti poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil, ak spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky. V danom prípade vodič motorového vozidla viedol toto motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, keďže mu bolo zistený alkohol v krvi, a preto mal súd za preukázanú opodstatnenosť nároku žalobkyne a v celom rozsahu mu vyhovel.

34. Ešte pred začatím prvého pojednávania zobrala žalobkyňa žalobu v celom rozsahu späť voči vodičovi žalovanému v 2. rade.

35. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1, 2, 3 CSP ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa § 146 ods. 1, 2 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

36. Keďže k späťvzatiu žaloby voči žalovanému v 2. rade došlo pred začatím prvého pojednávania, súd konanie voči nemu zastavil.

37. O trovách konania vo vzťahu žalobca - žalovaný v 1. rade rozhodol tak, že žalobcovi vo vzťahu k žalovanému v 1. rade priznal náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku z dôvodu, že žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému v 1. rade bola v konaní plne úspešná.

38. O trovách konania vo vzťahu žalovaný v 2. rade voči žalobkyni rozhodol tak, že žalovanému v 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu podľa § 256 ods. 1, 2 CSP, keďže k zastaveniu konania došlo zavinením na strane žalobkyne. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.